

Programul de Educație, Burse, Ucenicie și Antreprenoriatul Tinerilor în România finanțat prin Granturile SEE - Mecanismul Financiar 2014-2021 Schema de Granturi pentru Licee

Beneficiar: Colegiul „N. V. Karpen” BACĂU

Titlul proiectului: PARTENERIATE ACTIVE PENTRU O CARIERĂ DE SUCCES (PACS)

Nr. proiect: Contract nr: 2021-EY-PCVET-0022

**PREGĂTIRE CULTURALĂ VIZITA DE STUDIU
-suport teoretic-**

Portugalia, prezentare generală:

Portugalia, denumită oficial Republica Portugheză, este o țară situată în Peninsula Iberică, în sudvestul Europei. Este cel mai vestic stat suveran din Europa continentală, făcând frontiera la vest și la sud cu Oceanul Atlantic și la nord și est cu Spania.

Portugalia este cel mai vechi stat național din Peninsula Iberică și unul dintre cele mai vechi din Europa, teritoriul său fiind invadat, disputat și locuit în mod continuu încă din timpuri preistorice.

A fost locuită de popoare pre celtice și celtice, vizitată de fenicieni-cartaginezi, de greci și condusă de către romani, urmat apoi de invaziile triburilor germanice Suebi și vizigote. După cucerirea musulmană a Peninsulei Iberice, cea mai mare parte a teritoriului a fost inclusă în Al-Andalus.

Portugalia a avut o influență culturală, arhitecturală și lingvistică majoră pe tot globul datorită celor aproximativ 250 de milioane de vorbitori nativi și mulți creoli vorbitori de portugheză. Este o țară dezvoltată, cu o economie avansată și un nivel de trai ridicat. Este membru al Națiunilor Unite, al Uniunii Europene, al Spațiului Schengen și al Consiliului European (CoE), și a fost, de asemenea, unul dintre membrii fondatori ai NATO, ai zonei euro, ai OCDE și ai Comunității țărilor de limbă portugheză.

Sistemul de învățământ

Sistemul de învățământ portughez este structurat în diferite niveluri educaționale consecutive de învățământ. Se începe cu un învățământ preșcolar, fără înscriere obligatorie pentru copii între 3 și 6 ani. Se continuă cu o Educația de bază, care include trei cicluri succesive:

- Primul ciclu cu o durată de 4 ani (elevi cu vârsta cuprinsă între 6 și 10 ani);
- Al II-lea ciclu cu o durată de 2 ani (elevi cu vârsta cuprinsă între 6 și 10 ani), echivalent cu nivelul ISCED 1;
- Și un al III-lea ciclu cu o durată de 3 ani (elevi cu vârsta cuprinsă între 12 și 15 ani), echivalent cu nivelul ISCED 2.

Urmează învățământul secundar, care corespunde unui ciclu de trei ani, (tineri cu vârsta între 15 și 18 ani), echivalent cu ISCED 3, și care include cinci tipuri de cursuri:

- Cursuri științific-umanistice
- Cursuri profesionale
- Cursuri de specializare în artă
- Cursuri cu un curriculum propriu (Cursuri științifico-tehnologice)
- Cursuri pentru educația și formarea tinerilor.

ISCED 4 corespunde învățământului postliceal non-terțiar, în timp ce ISCED 5 corespunde unui program de învățământ superior de scurtă durată. Învățământul superior este structurat după principiile Bologna și se adresează studenților care au absolvit cu succes învățământul secundar sau care au o calificare echivalentă din punct de vedere legal.

ISCED 6 include cursuri de licență (sau echivalente), iar ISCED 7 cursuri de master (sau echivalente). În cele din urmă, ISCED 8 include cursuri de doctorat (sau echivalente).

În Portugalia regimul de învățământ este obligatoriu, iar în prezent include absolvirea clasei a 12-a sau până la împlinirea vârstei de 18 ani. Învățământul preșcolar este obligatoriu începând cu vârsta de 5 ani. Caracterul universal al acestuia obligă Statul de a garanta existența unei rețele de învățământ preșcolar care să permită înscrierea și accesul gratuit a tuturor copiilor eligibili. Toți copiii și tinerii cu vârsta cuprinsă între 6 și 18 ani sunt considerați de vârstă școlară și eligibili, chiar dacă necesită un regim special de educație.

Trebuie menționat că tutorele are îndatorirea înscrierii copilului în școli publice, private și cooperative sau în instituții de învățământ și/sau formare recunoscute de entitățile competente. Elevul are obligația de a participa la aceste cursuri. Școlarizarea obligatorie încetează odată cu obținerea diplomei unui curs de învățământ secundar sau, indiferent de obținerea diplomei de orice ciclu sau nivel de învățământ, în momentul în care elevul împlinește 18 ani.

Istorie și cultură

Nu există nicio certitudine cu privire la locația exactă a **bătălia de la Ourique**, deși se spune de obicei că a avut loc în mediul rural dintre orașele din Castro Verde și Ourique. Cinci regi musulmani și-au aliat forțele împotriva armatei portugheze, dar după o luptă teribilă și îndelungată, forțele aliate au fost împrăștiate, s-a pierdut în Alentejo câmpii. Acest lucru va fi considerat ulterior de portughezi ca fiind un miracol divin, făcând pentru totdeauna parte din legenda lui Castro Verde.¹

Conform celor mai multe relatări ale legendei, Afonso Henriques a fost vizitat înainte de luptă de un bătrân care a văzut în vis că Henriques va învinge, deoarece Dumnezeu va interveni pentru a-l ajuta. Bătrânul i-a sfătuit pe Henriques să lase singură tabăra când a auzit clopotul capelei locale. Plecând, Henriques a fost surprins de o rază de lumină care i-a arătat (într-o singură interpretare) semnul crucii și Iisus Hristos pe un crucifix. El a îngenuncheat în prezența ei și a auzit vocea lui Iisus Hristos spunându-i că va învinge maurii. A doua zi, el a reușit să-i distrugă pe mauri (prin propriul curaj și credință, pe măsură ce povestea merge) și a fost aproape imediat rege al Portugaliei. El ar include cinci scuturi în stema sa, reprezentând cele cinci regate înfrânte. Pentru a onora victoria remarcabilă, atunci regele D. Sebastião ulterior a ordonat construirea Capelei Sf. Petru al Capetelor.

SLIDE 4

După o perioadă plină de tulburări și după participarea în Primul Război Mondial, a apărut Statul Nou (*Estado Novo*) al lui António Oliveira Salazar, dictatorul care a guvernat țara cu o mână de fier timp de aproape jumătate de secol. Pe 25 aprilie 1974, „Revoluția garoafelor” a restituit portughezilor libertatea și democrația, urmându-i imediat decolonizarea din Africa. Revenită la granițele inițiale, Portugalia s-a îndreptat din nou către Europa. În 1986, țara a aderat la Comunitatea Statelor Europene și, de atunci, portughezii au luat parte cu entuziasm la construcția unei noi Europe, fără să-și uite însă istoria, caracterul și propriile tradiții.

SLIDE 5 Poetul Fernando Pessoa a scris cartea lui José Saramago, Memorialul mânăstirii-mânăstire cum nu e altă, cu 1200 de camere, 4500 de uși și ferestre, vai de mopol femeilor de serviciu, 154 de scări, bine că nu-s prințesă, că m-aș împiedica în trenă, 29 de grădini interioare, miroase a romantism garantat, o bazilică superbă cu aproape 100 de clopote, ce reprezintă cea mai mare colecție de acest gen din lume, al căror bum bum se aude la 25 de km, la 10 km e Oceanul Atlantic ce -și cântă tarantela în albastru Ericeira, unde am înghitit un os de pește și era să mor.

„Dom Joao, al cincilea cu acest nume în tablele regale, se va duce în astă seară în dormitorul soției sale, Dona Maria Ana Josefa, care a venit din Austria de mai bine de doi ani, pentru a dăruii infanți coroanei portugheze, da până astăzi încă nu a căzut grea ”.

Exploratorii portughezi și descoperirile lor în sec.XV.

portughezii: sec. XV – descoperă: Madeire, Azore, Canare, Coasta de Fildes, insulele Capului Verde ,golful Guineea etc.;

-1487-1488: Bartolomeo Diaz atinge S. Africii (Capul Bunei Speranțe);

-1497-1498: Vasco da Gama ajunge la Calcutta, ocolind Africa;

-1500: Pedro Alvarez Cabral descoperă Brazilia /Santa Cruz/

Fernando Magellan descoperă: țărmul Patagoniei, Țara de Foc, Strâmtoarea „Magellan”, Oc. Pacific, ins. Mariane și Filipine/ este ucis;

-secundul său Sebastian del Cano revine în Spania realizând prima călătorie în jurul lumii

ARTĂ

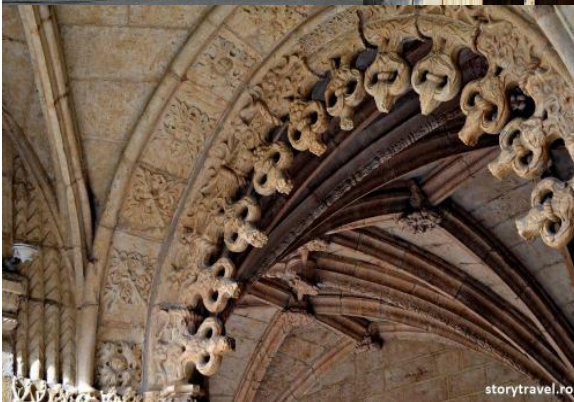
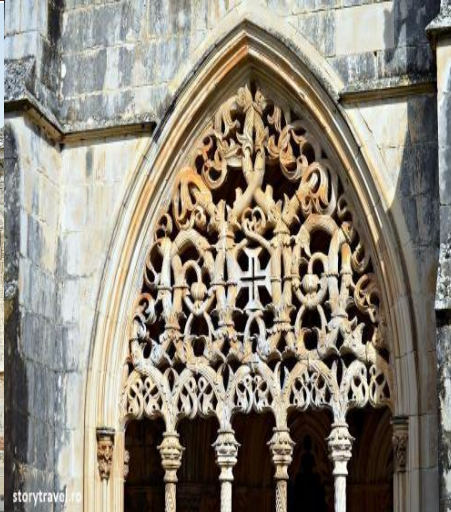
Goticul târziu portughez

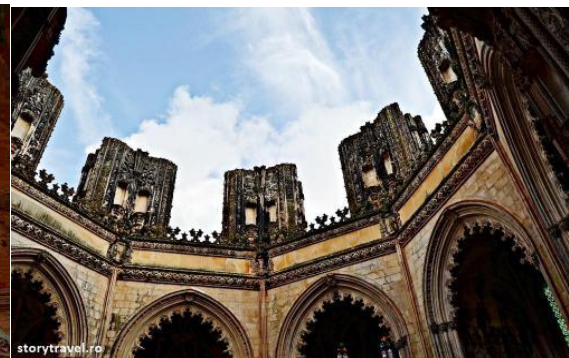
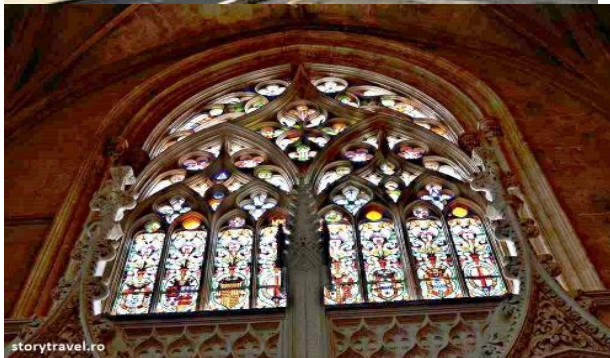
Cunoscut și sub numele de “goticul târziu portughez”, pentru că marchează trecerea de la Gotic către Renaștere, stilul manuelin este unul architectural somptuos și cu rădăcini în secolul 16 în timpul “erei descoperirilor”. El încorporează o serie de reprezentări ale elementelor întâlnite în timpul călătoriilor lui Vasco da Gama și Pedro Alvares Cabral (cel de a descoperit Brazilia). Numele i-a fost atribuit de Francisco Adolfo de Varnhagen (istoric și diplomat brazilian). În lucrarea sa, atunci când descrie Mănăstirea Jeronimos, numește stilul architectural după regele Manuel I (1495-1521). Chiar dacă nu a durat foarte mult (1490-1520), acest stil a jucat un rol deosebit în dezvoltarea artei portugheze. Manifestat mai ales în arhitectură (biserici, palate, mănăstiri, castele), acesta se extinde ulterior și către pictură, sculptură, opere de artă din metale prețioase, faianță sau mobilier.

Elemente folosite

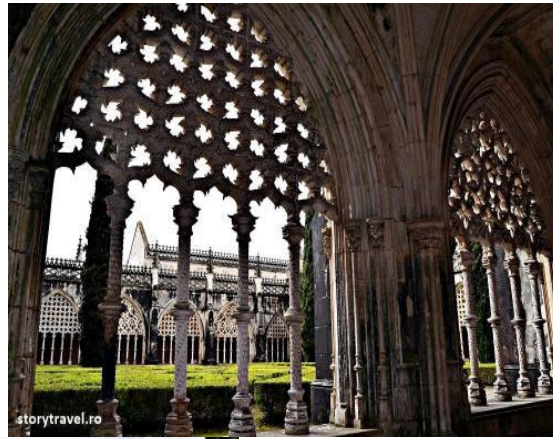
Caracteristică principală o reprezintă ornamentarea complexă, care se întâlnește mai ales la portaluri, ferestre, arcade, coloane. Sunt câteva elemente ce apar în mod regulat în aceste lucrări de piatră complex sculptate:

1. Elemente folosite pe nave: ancore, lanțuri de ancorare, funii, cabluri și mai ales sfera armilară (un instrument folosit în navigație și totodată emblemă personală a regelui Manuel I);
2. Elemente din mare : scoici, perle, alge;
3. Elemente botanice: frunze de stejar, ghinde, ramuri de laur;
4. Simboluri creștine: crucea Ordinului lui Hristos (cavalerii templieri). Ordinul a jucat un rol proeminent și a finanțat primele călătorii ale descoperitorilor. Crucea lor a decorat pânzele navelor portugheze plecate în expediții.
5. Elemente din țările descoperite: filigram Islamic, influențe ale clădirilor din India;
6. Coloane sculptate ca niște șuvițe răsucite de frânghie;
7. Arcade semicirculare (spre deosebire de cele arcuite gotice);
8. Lipsa de simetrie;
9. Piloni multipli și portaluri cu nișe sau copertine.





<http://www.traveltailor.ro/top-7-obiective-turistice-porto/>



Cultura muzicală

*„fado și bucurie
fado și plăcere
pentru că fado ne dă viață
în fado vreau să mor”*

Fado este poezie cântată, sufletul Portugaliei servit pe un portativ cu note muzicale. Așa cum frumusețea e în ochii privitorului, fado este o reflectare a sentimentelor din sufletul celui care-l ascultă: nostalgie, dragoste, dor sau suferință.

Fado nu este doar muzică, este sentiment!

Simbol portughez puternic, de o valoare culturală inestimabilă, fado este înscris din 2011 în Patrimoniul Cultural Imaterial al Umanității UNESCO. Nimeni nu știe exact când și cum a apărut muzica fado. Cele mai vechi informații despre acest stil muzical datează de prin 1820-1830 și au fost transmise mai degrabă prin viu grai, prin povești cântate pe străduțele înguste din cartierele Mouraria, Alfama, Alcântara sau Bairro Alto.

Fado este un gen muzical foarte complex, un mix de cântece africane și braziliene, muzică locală tradițională din diverse zone ale Portugaliei și ritmuri urbane de la începutul secolului XIX. Melodiile fado sunt, de obicei, melancolice, legate de *saudade* (dor) și pătrunse de dramă și tristețe. Însă de-a lungul timpului fado a evoluat constant, iar ritmurile sale se schimbă și se adaptează societății portugheze per ansamblu.

Cele două fețe ale fado-ului: Fado de Lisboa și Fado de Coimbra

Există două tipuri principale de fado. Primul – fado de Lisabona, interpretat fie de o voce feminină, fie de una masculină, este acompaniat doar de *uma guitarra portuguesa* și o chitară clasică. Se cântă mai ales în *tascas e ta*. Cel de-al doilea tip de fado, cel din regiunea Coimbra, este caracterizat de o sobrietate aparte. Conform tradiției, este interpretat doar de un grup de bărbați îmbrăcați în robe negre, universitare. Acest gen muzical este strâns legat de serenade, de viața de student și, evident, de Universitatea din Coimbra, cea mai veche universitate din Portugalia. Versurile fado-ului de Coimbra sunt mai elaborate și evocă în special dragostea, dorul, studenția și viața academică.

Contrar obiceiului din Lisabona, fado de Coimbra se cântă pe străzi, la lumina lunii, cum ar veni, pentru că... așa-i viața de student! Din fericire, în prezent nu mai este nevoie să-i căutați pe *fadistas* pe străduțele întunecate, ci puteți asista la un concert de fado de Coimbra într-o sală clasică de spectacole.

Chiar dacă se spune că fado nu se cântă, ci se simte, trebuie vă spunem totuși că inseparabilă de muzica fado este chitara portugheză, un instrument muzical unic în lume, în formă de pară, cu 12 corzi.

Așa cum fado este de mai multe feluri, și chitara portugheză care-l acompaniază este și ea tocmai de trei soiuri: cea de Lisabona, de Coimbra și de Porto. Nu vom intra aici în detalii tehnice, o să vă dăm doar un pont simplu prin care veți putea distinge între cele trei tipuri de *guitarras portuguesas*: cea de Lisabona are de obicei în cap un ornament în formă de spirală/melc, cea de Coimbra are formă de lacrimă, iar cea de Porto are un dragon sau o floare sculptate în capul chitarei.

E bine de știut că dacă asistați la un spectacol fado care v-a plăcut și doriți să vă exprimați aprecierea, la varianta *lisboeta* este firesc să aplaudați, iar pentru varianta de Coimbra trebuie doar să vă dregeți vocea și să tușiți discret.

O fado e os/as fadistas

Interpreții de muzică fado se numesc *fadistas*, indiferent dacă este vorba de femei sau bărbați. *Antigamente* fado era o practică de familie, transmisă din generație în generație pentru a continua tradiția acestui gen muzical. Un exemplu notabil în acest sens este istoria familiei fadistei Lucília do Carmo și a fiului său, Carlos do Carmo.

Dacă numele nu vă spune nimic, nu-i nicio problemă, cu siguranță îi veți recunoaște vocea! Carlos do Carmo este cel care a interpretat pentru prima dată melodia „Lisboa Menina e Moça” (puteți asculta [aici](#) varianta interpretată de acesta în 1976, în cadrul *Festival da Canção*). Chiar

dacă atunci juriul festivalului nu a apreciat melodia la justa sa valoare, „Lisboa Menina e Moça” a devenit în timp un fel de imn-portret al Lisabonei.

În ziua în care Carlos do Carmo a primit distincția Grammy “Lifetime Achievement Award”, Rádio Comercial i-a adus un omagiu muzical *fantástico*: 35 de interpreți din toate generațiile și genurile muzicale au cântat fiecare câte-un vers din această melodie! Rui Reininho, Carlão, Luísa Sobral sau Raquel Tavares sunt doar câteva dintre numele sonore implicate în acest proiect muzical. Iată dovada!

Ar mai fi atâtea de spus despre *fado e fadistas*! Anul acesta s-au împlinit 100 de ani de la nașterea idolului fado-ului Amália Rodrigues. Putem spune că Amália și fado sunt două inimi gemene! Ea este cunoscută drept regina incontestabilă a acestui gen muzical și reprezintă un pilon important în istoria muzicii fado.

Datorită Amáliei Rodrigues muzica fado a ajuns pe toate continentele și a servit drept sursă de fascinație și de inspirație pentru mulți artiști. Dacă vreți să aflați mai multe despre evenimentele organizate pentru omagierea artistei, vă recomandăm să aruncați un ochi pe site-ul [Centenário Amália Rodrigues](#).

N-avem cum să încheiem această scurtă trecere în revistă a istoriei fado-ului și a importanței sale culturale fără să o amintim pe Mariza, supranumită „noua regină a muzicii fado”.

Se pare că Mariza a fost predestinată fado-ului, ritmurile sale curgându-i prin sânge! Marisa dos Reis Nunes s-a născut în Mozambic, din tată lusitan și mamă de origine mozambicană. A cântat primul său fado la doar 5 ani, în restaurantul familiei din cartierul Mouraria, din Lisabona. Când a descoperit-o pe Amália, a știut că fado este parte din ființa sa, iar albumul său de debut chiar așa se și numește *Fado em mim*. Mariza, la fel ca idolul său – Amália – a cucerit întreaga lume prin stilul său puternic și vocea distinctivă, inconfundabilă!

Ne este imposibil să-i trecem aici în revistă pe toți cei care simt și interpretează muzica fado. Vă putem sugera, însă, să găsiți mai multe nume care și-au lăsat amprenta vocală în istoria fado-ului pe pagina [Museu do Fado](#).

Fado este atât de bogat, atât de puternic și de valoros din punct de vedere cultural încât este considerat cântecul popular urban al Portugaliei. Este uluitor și fabulos, în același timp, cum fado renaște ca o pasăre phoenix din cenușa timpurilor și prinde din nou aripi prin vocea noilor generații de *fadistas! bernas*, în acele restaurante tipice din cartierele Lisabonei.

Chiar dacă nu a durat foarte mult (1490-1520), acest stil a jucat un rol deosebit în dezvoltarea artei portugheze. Manifestat mai ales în arhitectură (biserici, palate, mănăstiri, castele), acesta se extinde ulterior și către pictură, sculptură, opere de artă din metale prețioase, faianță sau mobilier.

Literatură

Garret

João Baptista da Silva Leitão de Almeida Garrett (n. 4 februarie, 1799, Porto — 9 decembrie, 1854, Lisabona) a fost un poet romantic portughez, romancier, dramaturg dar și un politician liberal și mason

Garrett a fost o figură a vieții mondene din epoca sa, făcându-se cunoscut atât prin aventurile sale galante cât și printr-un anumit snobism de tip exhibiționist. Dar sub această mască pulsează o viață emoțională intensă, care conferă unei anumite părți din opera sa literară o anumită profunzime psihologică.

Primele poeme

Cele două poeme narrative ale lui Garret sunt scrise sub impresiile exilului, dar stau sub semnul școlii arcadiene. Este vorba de *Camões* (1825), cu care marchează începutul romantismului portughez, și *Dona Branca* (1826). În primul poem, eroul hoinărește

pe străzile Lisabonei, copleșit de dorul iubitei moarte, de nedreptatea regelui care nu-i recompensa poemul; știrea fatală a dezastrului de la Alcácer Quibir ^[3] vine să pună capăt acestei vieți fără rost, moartea poetului identificându-se ce cea a patriei. Poemul urmează foarte îndeaproape *Lusiadele* ca și compoziție și limbaj.

Deși scrisă în versuri albe, *Dona Branca* are un caracter diferit: povestind amorurile unei infante portugheze cu un prinț maur care lupta sub zidurile cetății Silves, Garret se vrea inspirat de evul mediu, cu pitorescul său, cu credințele sale în magi și vrăjitori, prin acea tentativă deliberată de a introduce în Portugalia aspectul folcloric și medieval al romantismului englez și german și mai ales prin înlocuirea mitologiei grecești și romane cu o presupusa mitologie națională și populară.

Aceste poeme n-au exercitat o influență imediată. Ele reprezintă trecerea de la arcadism la romantism.

Crearea teatrului național

Garret ajunge efectiv șeful școlii romantice portugheze atunci când, în 1836, primește de la guvernul popular septembrist misiunea de a organiza un teatru național. Abandonând tragedia clasică, pe care a cultivat-o în *Catão*, Garret preia de la romantici, printre alte inovații, folosirea prozei în teatru și amestecul de comic și tragic. A ales ca teme din istoria națională cu un scop clar educativ. În *Um auto de Gil Vicente* se evoca splendoarea curții manueline, în *O Alfageme de Santarém*, luptele populare pentru independența în secolul al XVI-lea.

Garrett și naționalismul literar

Garrett s-a declarat pentru întoarcerea literaturii la izvoarele sale naționale și populare în diferite prefețe și note la lucrările sale. El consideră că o adevărată operă de artă trebuie să fie autentic națională, iar condiția ca ea să fie națională este ca ea să fie populară.

Coimbra - universitate și cultură

Coimbra este una dintre cele mai importante destinații din Portugalia, dacă sunteți în căutare de **istorie și cultură**. De multe ori eclipsat de Lisabona și Porto, Coimbra a fost capitala Portugaliei timp de 124 de ani în secolele al XII-lea și al XIII-lea, iar universitatea sa, **cu o vechime de 700 de ani este printre cele mai vechi și mai frumoase din Europa**.

Coimbra este una dintre cele mai importante destinații din Portugalia, dacă sunteți în căutare de **istorie și cultură**. De multe ori eclipsat de Lisabona și Porto, Coimbra a fost capitala Portugaliei timp de 124 de ani în secolele al XII-lea și al XIII-lea, iar universitatea sa, **cu o vechime de 700 de ani este printre cele mai vechi și mai frumoase din Europa**.

Coimbra iese în evidență din peisajul cu dealuri ce înconjoară râul Mondego, iar pe unul dintre aceste dealuri puteți găsi clădirile Universității din Coimbra. Fondată în 1290, este cea mai veche instituție a învățământului superior din Portugalia și una dintre cele mai vechi universități din lume. Universitatea fusese inițial stabilită în Lisabona, dar campusul s-a mutat de câteva ori înainte de a ajunge la **Palatul Regal din Coimbra**, reședința primei dinastii a Portugaliei. În 2013, acest frumos punct de reper a fost inclus în **Patrimoniului Mondial al UNESCO**.

Universitatea, inima orașului



"Paço das Escolas" la Universitatea din Coimbra / Wikimedia Commons

Coimbra și universitatea sa, sunt exemple clare despre modul în care vechiul se poate îmbina cu noul, creând o simbioză între tradițional și modern, care poate permite unui oraș să crească, menținându-i în același timp esența. În cadrul Universității puteți găsi **tehnologie de ultimă oră și facilități contemporane** care **coexistă cu clădirile medievale vechi de secole**. Universitatea are 8 facultăți și se află în prim plan în domeniile științei, tehnologiei, medicinei și farmaciei, fiind una dintre cele mai bune universități din Portugalia.



Studenti în uniformele lor tradiționale / Flickr

Dacă vizitați Coimbra, este posibil să rămâneți cu gura căscată când vedeți costumația studenților. Dacă sunteți fan al lui Harry Potter, ați putea chiar recunoaște **uniformele**, care au servit drept inspirație lui **J.K. Rowling** când a scris primul volum **Harry Potter**, care locuia în Portugalia în acea perioadă.

Numite **praxe**, uniformele, tradițiile și regulile academice sunt folosite pentru a integra studenții, menținând în același timp un simț al egalității, respectului și umilinței. Tradițiile sunt în acord și cu dragostea țării pentru a sărbători, așa că trebuie să vizitați Coimbra în perioada **Festa das Latas** sau **Latada** și **Queima das Fitas**. Prima, sărbătorită la începutul anului universitar, este o petrecere de întâmpinare a noilor studenți, care defilează pe străzi în costume cu doze de aluminiu legate de picioare, iar cealaltă, are loc în luna mai, și își ia la

revedere de la absolvenții care își ard panglicile (cu culoarea facultății lor) cu ocazia acestei petreceri.

Dacă intenționați să vă **înscrieteți în programul Erasmus** și doriți să **studiați în Coimbra**, [găsiți aici mai multe sfaturi utile.](#)

Timp de o săptămână întreagă, vă puteți bucura de concerte, ceremonii religioase și binecuvântări, cum ar fi **Benção das Pastas**. Tradițiile religioase portugheze nu mai au același impact ca odinioară, dar aceasta este o sărbătoare foarte frumoasă care ar trebui să aducă noroc absolvenților care își încheie călătoria academică. În Coimbra, puteți găsi multe biserici și capele magnifice cum ar fi **Sé Nova, Sé Velha și Capela de São Miguel**



Librăria regală Joanine / Wikimedia Commons

Nu în ultimul rând, nu puteți vizita Coimbra și universitatea sa fără a vizita **Biblioteca Joanine**, un omagiu adus afinității țării față de literatură și arhitectură. Construită ca parte a campusului în secolul al XVIII-lea pentru a găzdui lucrările scrise ale școlii, aceasta este **una dintre cele mai frumoase biblioteci din lume**, prezentată în publicații din întreaga lume. Chiar unii dintre cei mai mari scriitori ai țării sunt absolvenți ai Universității din Coimbra, precum Luís de Camões, José Maria Eça de Queiroz și Almeida Garrett. Nu ezitați să vizitați Coimbra atunci când vă mutați (sau sunteți pe cale de a vă muta) în Portugalia și aflați toate secretele orașului academic din Portugalia.

Ponte de Lima

În tinutul Vinho Verde, langa raul Lima, se găsește "cel mai vechi oraș din Portugalia", ireprosabil conservat.

Nu există monumente importante, însă este un punct natural între Viana și munții interiori și între granița de nord cu Spania și Braga. Piața care se ține de două ori pe lună este un eveniment local important.

Românii au pus pe picior de egalitate Lima cu Lethe, raul mitologic al uitării, ale cărui ape, dacă erau bătute, permiteau sufletului mortului să uite viciile lui anterioare. Astăzi, o șansă mai mare de a face acest lucru îl are Vinho Verde local. Mai important a fost rolul medieval al Ponte de Lima ca punct de oprire pe drumul de pelerinaj către Santiago de

Compostela din rasadnita religioasa a Bragai.

Podul din granit, fermecator si plin de arce, supravietuieste din acele zile, cu cinci arce ale unei sectiuni romane si mai vechi, construit pentru scopuri militare, pe malul vestic. Aici, de asemenea, gradini foarte placute, asezate conform cu anumite teme, inconjoara un mic Museu Rural (inchis luna si dupa-amiaza).

Punctul central al Ponte de Lima este atractiva piata principala Largo de Camoes, care gazduieste o fantana din secolul al XVIII-lea si cafenele relaxante, pe trotuar. In zile alternative de luni, ambele maluri ale raului invie datorita unei pietre extinse, care are loc, practic, fara intrerupere, din 1125. Stilurile arhitecturale ale vechiului oras merg de la romanic la neoclasic. Plimba-te si bucura-te de fatade, multe amplificate de cutii la ferestre si oale la intrare, si observa cadrul usii, in stil romanic, al bisericii parohiale. Magazinele vand specialitati locale: panze, costume Minho elaborate si modele de oi lanoase mai agrabile si in marime naturala.

Pe inserat in Ponte de Lima

Oraşul pitoresc de pe malul râului își ia numele de la podul antic, roman, construit peste raul Lima. Actualul pod datează din anul 1368, dar încorporează cinci arcade dintr-un pod roman mult mai vechi. La început, podul medieval avea 17 arcade, dar de-a lungul secolelor a pierdut 3 dintre acestea pe măsură ce s-au construit malurile râului. Fondat de mama primului rege al Portugaliei, Alfonso I, Contesa Dona Teresa de Leão, în anul 1125, oraşul Ponte de Lima este unul dintre cele mai vechi și mai frumoase nu numai din Nordul Portugaliei ci din întreaga țară! Fortificat în secolul al XIV-lea, datorită poziției sale strategice, acest oraş medieval era protejat de metereze cu nouă turnuri, iar oamenii puteau intra doar printr-una dintre cele șase porți. Din acel timp au mai rămas doar o poartă și două turnuri, precum și farmecul și autenticitatea care caracterizează atât de bine Ponte de Lima. Când mergeți în nordul Portugaliei, asigurați-vă că vizitați Ponte de Lima, un loc pe care nu îl puteți rata nu numai datorită istoriei sale, ci și pentru frumusețe și autenticitate! Am început plimbarea prin acest oras pe malul cu statuile care reprezinta scene din viata de zi cu zi si din istoria lui. Asa se face ca prima intalnire cu comorile acestui oras a fost un grup statuar din bronz al unor cântăreți populari, instrumentisti din regiunea Minho, pe digul râului Lima, loc tradițional al unui târg/festival anual al interpretilor de folclor. Aceasta este o sculptură dedicată romeria de las Feiras Novas și folclorului din Ponte de Lima. Pe digul de pe malul drept al râului descoper un nou monument numit „Memorias del Campo”, un mare complex sculptural realizat din bronz și care este un omagiu adus țăranilor, fermierilor și, în general, oamenilor din valea Limei care, cu munca lor au facut din acesta localitate un oras modern care stie sa imbine traditiile si folclorul cu modernitatea monumentelor, a patrimoniului cultural si natural. Complexul monumental a fost inaugurat în octombrie 2010 și se află in dreptul turnului „Torre da Cadeia Velha” de pe celalalt mal. Aproape de cele doua grupuri statuare am intalnit legiunea romana. In timpul expansiunii Imperiului Roman, când trupele romane mărșăluiau prin Portugalia, au ajuns la râul Lima, dar au refuzat să-l treacă. Zona era atât de încântătoare încât au ajuns la concluzia că acesta trebuie să fie legendarul râu Lethe, faimos nu numai pentru frumusețea sa, ci și pentru capacitatea sa de a șterge amintirile oricui l-ar traversa. Singurul mod în care căpitanul își putea convinge soldații că nu vor uita totul și toți cei pe care îi cunoșteau era să treacă singur râul și să-i cheme pe nume. Această poveste legendară explică statuile din lemn ale soldaților romani din parcare de pe malul râului, iar peste rau se afla statuia ecvestra a comandantului lor, Décimus Junius Brutus. Odată ce au trecut raul, romanii au construit un pod care a devenit singurul loc sigur pentru a traversa Lima timp de secole și a făcut parte din drumul

roman de la Braga, sediul puterii lor în Portugalia și Asturias în Spania.

Podul de piatră a fost reconstruit în secolul al XIV-lea și este încă un punct focal major al orașului.

Piata Camões din Ponte de Lima a fost construită în secolul al XIX-lea, în același loc unde, în Evul Mediu, a existat un turn de apărare care a protejat intrarea în oraș. Turnul era așezat cu fața către podul care traversează râul Lima. Această piață pietonală se află chiar în gura podului, o adevărată carte de vizită care se potrivește cu vechimea clădirilor care o înconjoară, cu o fântâna monumentală poziționată în centru, construită în anul 1603. Fiind o piață doar pentru pietoni, pentru plimbare și socializare, este înconjurată de unități de comerț și restaurante. În această piață se află cea mai veche cofetărie din oraș, „A Haveneza”. Fântâna Nobila Niciun oraș din Minho (regiunea în care este situat orașul Ponte de Lima) nu ar fi complet fără fântâna sa. Fântâna din Ponte de Lima a fost comandată pentru prima dată în 1575 și a fost finalizată în 1603. Locația sa inițială a fost în Largo Dr António Magalhães și a fost transferată în Largo de Camões în anul 1929. Lucrarea este atribuită maestrului din Ponte de Lima, João Lopes, Moço. Podul roman și medieval peste râul Lima, construit în urmă cu 2000 de ani de romani a fost, multă vreme, singura cale de a traversa râul Lima iar astăzi este reperul acestui oraș, care lega Bracara Augusta (azi Braga, în Portugalia) de Asturica (azi Astorga, în Spania), acest pod a fost mărit în Evul Mediu din cauza abaterii albiei râului.

Este posibil ca pe pod să treci pe lângă pelerinii care se îndreaptă spre Santiago de Compostela pe Drumul Portughez al Sfântului Iacov. Podul roman de piatră care dă numele orașului traversează râul Lima și leagă orașul de Arcozelo de pe celălalt mal. Se crede că podul a fost construit pentru prima dată în secolul I, în timpul domniei împăratului Augustus.

Podul a fost reconstruit în secolul al XIV-lea, din care doar cinci arcade înguste, parțial acoperite, au mai rămas din construcția romană, pe malul de miazănoapte. Podul medieval este construit în stil gotic. Probabil că a fost terminat în 1370, în perioada în care regele Dom Pedro I a fortificat orașul. Modificări ulterioare au fost făcute în 1504, când podul a primit asfaltarea și crenelarea. Două turnuri de apărare care s-au construit în același timp, au făcut și ele parte din sistemul de fortificații, dar au fost ulterior dărâmate la sfârșitul secolului al XIX-lea. Pe partea de nord a podului se află frumoasa biserică, din secolul al XVIII-lea, Santo António da Torre Velha și nu numai. Alături de pod, este probabil cel mai fotografiat edificiu din Ponte de Lima.

Bibliografie:

<https://minikar.ru/ro/vdohnovenie/kakie-suverny-privezti-iz-portugalii-chernyi-petuh-i-nastoyashchii/>

<https://www.travelholyc.com/calatorii-turistice-strainatate/europa/portugalia/cum-arata-cea-mai-frumoasa-librarie-din-lume-livraria-lello-e-irmao-care-a-inspirat-harry-potter/>

<http://www.traveltailor.ro/top-7-obiective-turistice-porto/>

<https://www.google.com/search?q=gradinile+palatului+de+cristal+porto&tbm=isch&chips=q:gradinile+palatului+de+cristal+porto>

<https://www.travelholyc.com/calatorii-turistice-strainatate/europa/portugalia/top-9-lucruri-pe-care-sa-le-faci-cand-vizitezi-porto/>

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Azulejo>

<https://www.travelholyc.com/calatorii-turistice-strainatate/europa/portugalia/lux-arta-si-eleganta-la-palatul-bursei-din-porto-portugalia-palacodabolsa/>

<https://falaportugues.ro/2020/10/09/drumul-catre-sufletul-portughez-e-pavat-cu-muzica-fado/>

https://ro.wikipedia.org/wiki/Almeida_Garrett

https://ro.wikipedia.org/wiki/E%C3%A7a_de_Queir%C3%B3s

https://ro.wikipedia.org/wiki/Lu%C3%ADs_de_Cam%C3%B5es

<https://www.idealista.pt/ro/news/erasmus-portugalia/2019/04/01/268-coimbra-universitate-si-cultura>

<https://storytravel.ro/2020/05/25/arhitectura-manuelina/>

<https://minikar.ru/ro/vdohnovenie/kakie-suveriry-privezti-iz-portugalii-chernyi-petuh-i-nastoyashchii/>

<https://www.travelholyc.com/calatorii-turistice-strainatate/europa/portugalia/cum-arata-cea-mai-frumoasa-librarie-din-lume-livraria-lello-e-irmao-care-a-inspirat-harry-potter/>

<http://www.traveltailor.ro/top-7-obiective-turistice-porto/>

<https://www.google.com/search?q=gradinile+palatului+de+cristal+porto&tbm=isch&chips=q:gradinile+palatului+de+cristal+porto>

<https://www.travelholyc.com/calatorii-turistice-strainatate/europa/portugalia/top-9-lucruri-pe-care-sa-le-faci-cand-vizitezi-porto/>

<https://storytravel.ro/2020/05/25/arhitectura-manuelina/>

<http://spaniamea.ro/orasul-care-rade/>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Lethe>

<https://amfostacolo.ro/impresii9.php?iid=107400&d=vacanta-in-portugalia--diverse>

<https://minikar.ru/ro/vdohnovenie/kakie-suveriry-privezti-iz-portugalii-chernyi-petuh-i-nastoyashchii/>

<https://www.dancinglobster.ro/pastel-de-nata-si-alte-deserturi-portugheze-celebri-in-noul-meniu-dancing-lobster/>

Material întocmit și prezentat de:

Prof. Mirela Budală

Prof. Roxana Lăcătușu